

Het Boek Joël en de Laodiceïsche Zevendedagsadventkerk - Nummer Zevenendertig

Jeff Pippenger
2026-01-29

Nummer Zevenendertig

In de droom van William Miller werd de „drukte” aan het begin, toen de mensen de juwelen begonnen te verstoren, voorafgegaan door het feit dat Miller de juwelen bijeenbracht en riep: „kom en zie.” Christus gebruikt als de man met de stofborstel de bezem om het afval weg te vegen, de juwelen in een veel grotere kist bijeen te brengen, en vervolgens riep Hij Miller: „kom en zie.” Wanneer Christus Zijn bezemwerk begint, is de kamer leeg, want Miller tekende op dat er „een deur opening, en een man de kamer binnenkwam, waarop alle mensen haar verlieten; en hij, met een stofborstel in zijn hand, opende de vensters, en begon het stof en afval uit de kamer te borstelen.”

De man met de vuilborstel betreedt de kamer wanneer alle mensen haar hebben verlaten. In 2023 betrad de man met de vuilborstel de lege kamer, want de beweging van de honderd vierenveertigduizend was verbrijzeld en verstrooid. De waarheden die werden voorgesteld door Habakuks Tafelen van 2012 waren onder puin begraven, en de kamer was leeg. De man met de vuilborstel is Hij die na Johannes de Doper kwam, van wie Johannes zei dat Hij een wan in de hand had, en dat Hij die wan zou gebruiken om Zijn dorsvloer grondig te reinigen.

Ik doop u wel met water tot bekering; maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben te dragen; Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur; Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren en Zijn tarwe in de schuur bijeenbrengen; maar het kaf zal Hij verbranden met onuitblusselijk vuur. Toen kwam Jezus van Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om door hem gedoopt te worden. Mattheüs 3:11–13.

Galilea is een symbool van een keerpunt, en de plaats aan de Jordaan waar Jezus kwam om gedoopt te worden heet Bethabara, en dat betekent „de overtocht per veer”, en zij markeert de plaats waar het oude Israël overtrok naar het Beloofde Land. Toen Jezus werd gedoopt, werd Hij vervolgens Jezus Christus. Galilea, de Jordaan, Bethabara en het feit dat Jezus de Christus werd, benadrukken alle een verandering van bedeling, hetgeen ook is wat een deur voorstelt, in het bijzonder voor Filadelfiërs aan wie de sleutel van de geopende en gesloten deur is gegeven.

En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt Hij die heilig is, die waarachtig is, die de sleutel van David heeft, die opent en niemand sluit, en sluit en niemand opent: Ik ken uw werken; zie, Ik heb voor u een geopende deur gegeven, en niemand kan die sluiten; want gij hebt weinig kracht, en gij hebt Mijn woord bewaard en Mijn naam niet verloochend. Openbaring 3:7, 8.

Toen Christus de „deur” „opende” en „de kamer binnenging”, was die kamer „Zijn kamer”, want Hij reinigt „Zijn dorsvloer” grondig. Indien het Zijn dorsvloer is, is het Zijn kamer.

„Te Kapernaüm verbleef Jezus in de tussenpozen van Zijn reizen heen en weer, en het werd bekend als ‘Zijn eigen stad’. Het lag aan de oevers van de Zee van Galilea, en nabij de grenzen van de prachtige vlakte van Gennesaret, zo niet daadwerkelijk daarop.” *The Desire of Ages*, 252.

Hij treedt Zijn vertrek binnen om Zijn tarwe te verzamelen en om het onkruid bijeen te brengen en te verbranden. De bedelingsverandering, voorgesteld door Galilea, de Jordaan, Bethabara, de doop, de overgang van Johannes naar Jezus, stemt overeen met de overgang van de strijdende kerk van Laodicea naar de triomferende kerk van Filadelfia. Hij trad Zijn vertrek binnen in juli 2023. Miller had zijn ogen gesloten in de drukte van 18 juli 2020, en toen hij zijn ogen opende, was het vertrek leeg van mensen; de waarheid lag begraven onder dwaling, en toen opende de man met de stofborstel de vensters en begon het afval naar buiten te vegen.

“‘Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer grondig zuiveren en Zijn tarwe in de schuur verzamelen.’ Mattheüs 3:12. Dit was een van de tijden van zuivering. Door de woorden der waarheid werd het kaf van de tarwe gescheiden. Omdat zij te ijdel en zelfgerechtig waren om terechtwijzing te aanvaarden, te zeer de wereld liefhadden om een leven van nederigheid te accepteren, keerden velen zich van Jezus af. Velen doen nog steeds hetzelfde. Zielen worden heden ten dage beproefd, zoals die discipelen in de synagoge te Kapernaüm werden beproefd. Wanneer de waarheid tot het hart doordringt, zien zij dat hun leven niet in overeenstemming is met de wil van God. Zij zien de noodzaak van een algehele verandering in zichzelf; maar zij zijn niet bereid het werk van zelfverloochening op zich te nemen. Daarom worden zij toornig wanneer hun zonden aan het licht worden gebracht. Zij gaan geërgerd weg, evenals de discipelen Jezus verlieten, mopperend: ‘Dit woord is hard; wie kan het aanhoren?’” *The Desire of Ages*, 392.

Op de laatste dag van 2023, die de eerste dag van 2024 raakt, begon de Leeuw uit de stam van Juda geleidelijk de openbaring van Zichzelf te ontsluiten. Overeenkomstig het drievoudige beproevingsproces van het ontsluiten in Daniël twaalf, zouden er vervolgens drie beproevingen zijn, aangeduid als „gelouterd, wit gemaakt en beproefd”.

En hij zeide: Ga heen, Daniël; want deze woorden blijven gesloten en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd en wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal verstaan; maar de wijzen zullen verstaan. Daniël 12:9, 10.

De eerste engel vertegenwoordigt de reiniging, wanneer de van zonde overtuigde zondaar zijn zonden op het offer in de voorhof legt, waar hij door het bloed gerechtvaardigd wordt.

Het bloed wordt vervolgens in het heiligdom gebracht, waar het heiligingsproces van heiligheid wordt voorgesteld als witgemaakt door de reiniging met het bloed uit de voorhof. Daar wordt gerechtigheid geopenbaard in hen die overwinnen door het bloed en het woord van hun getuigenis.

Zij worden vervolgens beproefd, en in de laatste dagen blijken zij tienmaal beter te zijn dan alle andere wijzen van Babylon. De derde beproeving is die waarin zij in het Allerheiligste verheerlijkt worden en onderscheiden van de andere klasse van belijdende wijzen. Die derde beproeving is de zondagswet, en de eerste beproeving is de roep van de eerste engel om terug te keren tot de grondslagen, want in de volgende stap wordt de tempel opgericht. Die volgende stap is de scheidingsboodschap van de tweede engel, die gevolgd wordt door de lakmoesproef van de derde engel.

In 2023 daalde de eerste engel neer zoals Hij had gedaan op 11 augustus 1840, toen hij neerdaalde met een boodschap van de islam van het tweede wee. Hij daalde neer zoals Hij had gedaan op 11 september, met een boodschap van de islam van het derde wee en de oproep om terug te keren naar de oude paden. De fundamenten van de Milleritische geschiedenis werden opgericht zodra de boodschap van het tweede wee op 11 augustus 1840 was vervuld. De engel van Openbaring hoofdstuk tien daalde toen neer en typeerde aldus de nederdaling van de engel van Openbaring hoofdstuk achttien en de komst van het derde wee.

Josiah Litch is de historische figuur die verbonden is met het leggen van de fundamenten op 11 augustus 1840. De naam „Josia” betekent „het fundament van God”, en koning Josia vertegenwoordigt in de gewijde geschiedenis Josia’s hervorming, die de ontdekking omvatte van de vloek van Mozes, begraven te midden van het puin in het heiligdom, evenals Millers juwelen in de kamer begraven waren.

Koning Josia stierf te Megiddo, dat het Armageddon van Openbaring hoofdstuk zestien is. De hervorming van Josia was een vervulling van de profetie die werd uitgesproken door de ongehoorzame profeet, toen Jerobeam de twee altaren in Bethel en Dan oprichtte. Die ongehoorzame profeet stierf tussen de ezel en de leeuw. Koning Josia was bij name voorzeggd, en zijn hervorming maakte deel uit van die voorzegging, die inhield dat de toekomstige koning Josia juist het altaar zou neerhalen waar de ongehoorzame profeet de goddeloze koning Jerobeam tegemoet trad.

Josia betekent het fundament van God, en koning Josia vervulde de voorspelling die ongeveer 340 jaar vóór zijn regering was gegeven. Hij gaf leiding aan een opwekking en hervorming die uiteindelijk uitkwam bij het altaar waar de profeet uit Juda koning Jerobeam tegemoettrad. Eenmaal daar brak Josia het altaar af, zoals de profetie had gezegd dat hij zou doen. Die twee altaren van Jerobeam waren opzettelijke vervalsingen van de tempel in Jeruzalem, zelfs in die mate dat Jerobeam vervalste feestdagen instelde. Daarmee deed hij eenvoudigweg wat Aäron met het gouden kalf had gedaan. Aärons opstand lag aan de basis van de heilige geschiedenis van het oude Israëel. Zij vond plaats terwijl Mozes de Wet ontving, die het fundament is van Gods regering.

Aärons opstand was een fundamentele opstand, en zij werd herhaald toen Jerobeam de tien noordelijke stammen als Israëel stichtte. Mozes bestrafte Aäron, en Mozes is de alfa, of het fundament, in verhouding tot Christus, de omega. Aäron en Mozes vertegenwoordigen twee klassen in de fundamentele opstand, en een derde klasse wordt gevormd door de helden die Mozes terzijde stonden—de Levieten. Koning Jerobeam en de profeet uit Juda zijn de twee klassen in de

fundamentele opstand van het noordelijke koninkrijk, en opnieuw zijn de Levieten de helden.

Bij Jerobeams fundamentele opstand bestraft de profeet uit Juda hem en profeteert over een koning die “het fundament van God” genoemd zou worden—Josia. De vervulling van de voorzegde hervorming hield in dat, toen Josia zijn opwekking en hervorming begon, de vloek van Mozes werd ontdekt, en de voorlezing van de heilige woorden van Mozes een opwekking en hervorming bekrachtigde die reeds begonnen was. Josia, duidelijk een profetisch symbool, vertegenwoordigt een opwekking en hervorming die bekrachtigd wordt wanneer een profetie uit de geschriften van Mozes wordt ontdekt.

De fundamentele opstand in het verhaal van koning Jerobeam wordt vertegenwoordigd door de koning van Israël, en ook door de profeet uit Juda die werd gezonden met een goddelijke uitspraak tegen Jerobeams fundamentele opstand en met aanwijzingen voor de profeet die aangaven welke weg hij bij zijn terugkeer naar Juda moest vermijden. De profeet uit Juda wijst Jerobeams verzoek om te blijven af, maar aanvaardt daarna de uitnodiging van de leugenachtige profeet van Bethel, en bezegelt daarmee zijn lot. De ongehoorzame profeet zou sterven tussen de ezel en de leeuw, en vervolgens worden begraven in het graf van de leugenachtige profeet.

Op 11 augustus 1840 werd een profetie van het tweede wee vervuld, en werd het fundament van het adventisme gelegd. Josiah Litch presenteerde de profetie in 1838, en vervolgens, tien dagen vóór 11 augustus 1840, verfijnde hij zijn berekeningen en voorspelde hij 11 augustus 1840 als de dag waarop de Ottomaanse suprematie zou ophouden, ter vervulling van de profetie over de islam van het tweede wee.

Koning Josia symboliseert de laatste opwekking en hervorming, want iedere profeet spreekt rechtstreeks over de laatste dagen, meer dan over enige eerdere dagen. Koning Josia symboliseert de laatste opwekking en hervorming, en die hervorming is in de Bijbel voorgesteld door middel van een voorzegging. Het boek Joël duidt de laatste opwekking en hervorming aan die plaatsvindt onder hen die de honderdvierenveertigduizend zullen zijn. Josia's opwekking bestond uit twee stappen: zij begon, en vervolgens werd een profetie ontsloten die nieuw momentum aan het werk gaf. De twee stappen zijn de vroege en de late regen, zoals uiteengezet in het boek Joël, en vervuld in het boek Handelingen, en daarna opnieuw vervuld in de Milleritische geschiedenis.

Bij de fundamentele opstanden van Aäron, koning Jerobeam en de profeet uit Juda, tot aan koning Josia, en vervolgens verder tot Josiah Litch, wordt een lijn van getuigenis met betrekking tot de fundamentele beproeving zichtbaar. De fundamentele beproeving is de eerste beproeving, die gevolgd wordt door de tempelbeproeving wanneer de sluitsteen wordt geplaatst. Daarna komt de derde beproeving, de lakmoesproef.

Van het gouden kalf, via Jerobeams altaren te Bethel en Dan, tot koning Josia, tot Josiah Litch, vormt zich een reeks profetische voetstappen die leidt naar de fundamentele beproeving van 9/11. Toen de grote gebouwen van New York bij 9/11 neerstortten, wees een profetie van het derde wee op de beproeving die opriep tot een terugkeer naar de oude, fundamentele paden, want de parallel tussen 11 augustus 1840 en 9/11 kon worden gezien door iedere Laodiceese Zevende-dags Adventist die ervoor koos te zien. De betrokkenheid van Al Qaeda bij 9/11 wordt in deze dagen

van samenzweringstheorieën, die over het algemeen waar zijn, vaak ter discussie gesteld, maar Al Qaeda betekent „het fundament”, en zij begonnen als organisatie één jaar vóór de tijd van het einde, in 1989, ja zelfs op 11 augustus 1988.

Indien deze bijzonderheden betreffende de profetische symboliek van de fundamenten niet worden opgemerkt, gaat veel verloren. Op 9/11 werden in de eerste stap de fundamenten gelegd. In de tweede stap wordt de tempel voltooid wanneer de sluitsteen wordt geplaatst. De derde stap is de gesloten deur van de zondagswet. Van 9/11 tot aan de zondagswet is de boodschap in de eerste plaats gericht tot Laodiceaanse Zevende-dags Adventisten, want het oordeel begint bij het huis van God, en het eindigt voor het huis van God bij de zondagswet. Daar en dan wordt het Laodiceaanse Zevende-dags Adventisme voorbijgegaan; zoals de protestanten werden voorbijgegaan in de Milleritische geschiedenis, en de Joden in de geschiedenis van Christus, en zoals degenen die gedurende meer dan veertig jaar stierven in de geschiedenis van Mozes.

Het derde wee van 11 september werd vooraf afgebeeld door het tweede wee van 11 augustus 1840, en op dat niveau worden beide wegmarkeringen voorgesteld door de ezel, het eerste symbool van de islam in de Bijbelse profetie. De zondagswet is het merkteken van het beest, en dat beest wordt vaak voorgesteld als een leeuw, waarmee het de Leeuw uit de stam van Juda namaakt. De zondagswet is de leeuw, en de ongehoorzame profeet uit Juda stierf tussen de ezel en de leeuw, en werd begraven in hetzelfde graf als de leugenachtige profeet van Bethel. Hij stierf in de profetische periode van 11 september tot aan de zondagswet, hetgeen de profetische periode is van de ezel tot aan de leeuw. Die beproevingsperiode is het graf van de leugenachtige profeet van Bethel, die de ongehoorzame profeet uit Juda in zijn eigen graf liet begraven.

Het koninkrijk van Jerobeam, dat wordt voorgesteld als een vervalsing van het koninkrijk Juda, waar Jeruzalem en de tempel zich bevinden, vertegenwoordigde de protestanten van de Milleritische geschiedenis, die niet langer Gods volk waren. Zij verloren hun verbondsmatige aanduiding tussen 11 augustus 1840 en de gesloten deur van 22 oktober 1844. Die geschiedenis komt overeen met 9/11 tot aan de zondagswet, en om deze reden wordt de ongehoorzame profeet van Juda in hetzelfde graf begraven als de afvallige protestanten, die werden voorgesteld door de leugenachtige profeet van Bethel.

Koning Josia was over het geheel genomen een goede koning, maar hij stierf wel te Megiddo, een duidelijke en rechtstreekse toepassing op Armageddon. Hij week af door de waarschuwingsboodschap van Necho te verwerpen. Necho, de koning van Egypte, en derhalve de koning van het zuiden, was op weg om strijd te voeren tegen Babylon, de koning van het noorden. Josia vertegenwoordigt de Judeeërs die bij Armageddon omkomen, omdat zij de waarschuwingsboodschap van de strijd tussen de koning van het zuiden en de koning van het noorden in Daniël 11:40–45 hebben verworpen. Die boodschap kreeg haar grondslag op 11 september.

De eerste toets is de oproep van de eerste engel om terug te keren tot de fundamenten.

De tweede beproeving is de oproep van de tweede engel om zich af te scheiden en de tempel te voltooiën.

De derde toets is de lakmoesproef van de derde engel met betrekking tot het zegel of het merkteken.

De eerste toets is een toets van de grondslagen, en in 2024 verliet ongeveer de helft van hen die betrokken waren bij de sabbats-zoomvergaderingen deze bijeenkomsten vanwege het enige leerstellige betoog dat op de kaart van 1843 wordt weergegeven. Dat betoog ging over het symbool dat het gezicht van Gods volk in de laatste dagen vaststelt. De Milleritische controverse hield in dat de protestanten beweerden dat Antiochus Epiphanes, of de islam, de macht was die zich verheft en ten val komt, om het gezicht vast te stellen in vers veertien van Daniël elf.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars van uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen; maar zij zullen vallen. Daniël 11:14.

Was de islam of Antiochus Epiphanes de rovers van uw volk, of was het Rome, zoals Miller vaststelde? Miller had begrepen dat de verwoestende machten van het heidendom en het pausdom beide die macht waren die zichzelf verhief, die viel en die de rovers van Gods volk waren. Het betoog wordt voorgesteld op de kaart die „door de hand van God geleid werd en niet veranderd mocht worden”, en is de enige voorstelling op een van Habakuks tafelen die een gebeurtenis aanduidt waarvoor in het profetische Woord geen rechtstreekse verwijzing bestond. De verwijzing op de kaart diende om dat fundamentele betoog te benadrukken als een symbool van de scheidende kracht van Gods profetische Woord.

In 2024 verliet ongeveer de helft van de Zoom-groep de gemeenschap vanwege het onjuiste begrip dat het de Verenigde Staten zijn die het visioen tot stand brengen, en niet Rome, zoals de Millerieten zo treffend verdedigden.

De reiniging die in 2023 begon, begon toen Christus de kamer binnentrad met Zijn wan, en de wan is Zijn woorden van waarheid. Toen Hij Zijn kamer binnentrad, was die leeg van mensen, daarom deed Hij een stem in de woestijn opstaan om de weg des Heeren te bereiden. Die stem moest de weg bereiden voor de Boodschapper van het Verbond, opdat Hij plotseling tot Zijn tempel zou komen; Zijn tempel van de honderdvierenveertigduizend.

Toen, in 2024, de eerste beproeving, de beproeving van de fundamenten, de beproeving van wie het gezicht vestigt—dat gezicht dat het overblijfsel verzegelt. Het innerlijke gezicht dat het overblijfsel verzegelt, is het gezicht van Christus in hoofdstuk tien, en het uiterlijke gezicht is het gezicht dat door de antichrist wordt gevestigd, en de antichrist is Rome. Een innerlijk gezicht van Christus en een uiterlijk gezicht van antichrist. De verzegeling is een bevestiging in de waarheid, zowel geestelijk als verstandelijk; en het innerlijke gezicht van hoofdstuk tien is het geestelijke, en het uiterlijke gezicht van hoofdstuk elf is het verstandelijke. Het begrip van en de daarmee overeenstemmende ervaring van beide gezichten is het vereiste criterium voor ieder die verzegeld zou worden, zoals Daniël vertegenwoordigde in het eerste vers van Daniël hoofdstuk tien.

In het derde jaar van Kores, de koning van Perzië, werd aan Daniël, wiens naam Beltsazar genoemd werd, een zaak geopenbaard; en die zaak was waarachtig, maar de vastgestelde tijd

was lang; en hij begreep de zaak en had inzicht in het gezicht. Daniël 10:1.

De alpha-toets van de fundamentele toets van Daniël elf, en zij liep parallel met dezelfde fundamentele toets van de Millerieten; en die toets was de enige controversale uit de geschiedenis van de Millerieten die wordt weergegeven op de tabel die Habakuks wachter geboden werd op te schrijven en duidelijk te maken. De fundamentele toets van 2024 was de nederdaling van de eerste engel, zoals weergegeven door 11 augustus 1840, 1888 en 9/11.

Die engel was ook neergedaald als Michaël, want Michaël is Degene die Mozes heeft opgewekt, die samen met Elia op de laatste dag van 2023 werd opgewekt. Die opstanding wordt door Ezechiël voorgesteld als tot stand gebracht door een profetie van de vier winden, die Zuster White het toernige, ingetoomde paard noemt, hetgeen de islam is van 11 augustus 1840 en 11 september. De alfatest was de fundamentele beproeving van het uitwendige gezicht. De omegatest zou een inwendig sluitsteenvisioen zijn.

Waarom zou er een alfa en omega zijn die door een derde beproeving worden gevolgd? Juist dit is de kwestie die ik aanwijs. Het alfa-externe beproevingsgezicht van 2024 is de eerste van drie beproevingen. Die fundamentele beproeving moet worden doorstaan om betrokken te zijn bij de sluitsteen-omega-beproeving. Die twee beproevingen zijn van een andere profetische aard dan de derde beproeving. De derde beproeving is een lakmoesproef die aantoonde of de kandidaat de voorgaande twee stappen werkelijk heeft doorstaan.

De eerste beproeving is het fundament, en de tweede beproeving is de voltooide tempel. Het fundament van de tempel werd gelegd tijdens de geschiedenis van het eerste decreet om uit Babylon tevoorschijn te komen. In de geschiedenis van het tweede decreet werd de tempel voltooid. Het derde decreet was anders, want in dat decreet werd Juda's nationale soevereiniteit hersteld, waardoor hun de bevoegdheid werd gegeven burgerlijke en godsdienstige misdrijven te vervolgen. Het oordeel wordt hersteld bij het derde decreet. In 2024 scheidde de fundamentele alfa-beproeving hen die zich bevonden in de vrijwel lege kamer van de dirt brush man.

De omegaproef is het punt waarop de tempel wordt voltooid, zoals uitgebeeld door het plaatsen van de sluitsteen. De voltooiing van de tempel is de triomferende kerk die wordt opgericht wanneer het onkruid wordt verwijderd. De voltooiing van de tempel in Millers droom was het moment waarop de juwelen in de grotere kist werden teruggeworpen, „zonder enige zichtbare moeite van de man die ze erin wierp.” Nadat Miller de man met de vuilborstel heeft geïdentificeerd als degene die de juwelen in de grotere kist wierp, besluit hij zijn getuigenis met de woorden: „Ik juichte van blijdschap, en die juichkreet wekte mij.”

Merk op dat Millers luide roep, die doet ontwaken, bekrachtigd werd door „vreugde”. Vreugde is het symbool van hen in Joël die de „nieuwe wijn” hebben, en „schande” rust op die andere wijndrinkers die van de nieuwe wijn zijn afgesneden. De Middernachtsroep die Miller doet ontwaken, volgt nadat de man met de vuilborstel de juwelen in de grotere kist heeft geworpen. De grotere kist is vol van de juwelen die van het afval zijn gescheiden en in de kist zijn geworpen, welke zowel de tempel van de honderd vierenveertigduizend is als de boodschap van de Middernachtsroep. De tempel wordt voltooid in het tweede decreet, of de tweede engel, of de

tweede en omega-beproeving. In Millers droom wordt de omega-beproeving voorgesteld wanneer de vensters des hemels worden geopend.

En ik hoorde als het ware de stem van een grote menigte, en als de stem van vele wateren, en als de stem van machtige donderslagen, zeggende: Halleluja; want de Heere God, de Almachtige, regeert. Laten wij blij zijn en ons verheugen, en Hem de eer geven; want de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En haar werd gegeven zich te kleden in fijn linnen, rein en wit; want het fijne linnen zijn de gerechtigheden der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam. En hij zeide tot mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God. Openbaring 19:6–9.

Op 22 oktober 1844 werden „vier komsten van Christus” vervuld, en elk van die vier komsten wordt bij de spoedig komende zondagswet nog volmaakter vervuld. Hij kwam als de Bode van het Verbond, ter vervulling van de loutering en reiniging van de Levieten in Maleachi drie. Hij kwam om een koninkrijk te ontvangen, ter vervulling van Daniël 7:13. Hij kwam om het heiligdom te reinigen, ter vervulling van Daniël 8:14, en Hij kwam ook tot het huwelijk. Het huwelijk vindt plaats wanneer de bruid zich gereedgemaakt heeft.

“Wanneer de vrucht is voortgebracht, slaat hij er terstond de sikkel in, omdat de oogst gekomen is.’ Christus wacht met verlangend verlangen op de openbaring van Zichzelf in Zijn gemeente. Wanneer het karakter van Christus volkomen in Zijn volk zal zijn gereproduceerd, dan zal Hij komen om hen als de Zijnen op te eisen.” Lessen uit het leven van alledag, 69.

De „wereld kan slechts worden gewaarschuwd”, volgens de inspiratie, door „mannen en vrouwen” met het zegel van God te zien tijdens de zondagswetcrisis.

„Het werk van de Heilige Geest is de wereld te overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. De wereld kan slechts worden gewaarschuwd doordat zij hen die de waarheid geloven, geheiligd door de waarheid, ziet handelen naar hoge en heilige beginselen, en in verheven, edele zin de scheidslijn ziet tonen tussen hen die de geboden van God onderhouden en hen die die onder hun voeten vertreden. De heiliging door de Geest markeert het verschil tussen hen die het zegel van God hebben en hen die een valse rustdag houden. Wanneer de beproeving komt, zal duidelijk worden getoond wat het merkteken van het beest is. Het is het houden van de zondag. Zij die, nadat zij de waarheid hebben gehoord, deze dag blijven beschouwen als heilig, dragen het kenteken van de mens der zonde, die meende tijden en wetten te veranderen.” Bible Training School, 1 december 1903.

Wanneer de bruid zich gereedmaakt, is de oogst gekomen. De oogst begint met het bijeenbrengen van het eerstelingsaanbod van tarwe, dat als een beweegofferbanier wordt opgeheven. Eerst worden de eerstelingen, die in het boek Openbaring de honderd vierenveertigduizend zijn, verzameld, en daarna de andere kudde, die de grote schare is. De banier is Zijn machtige leger, en Zijn machtige leger is bekleed met fijn wit linnen. Bij het huwelijk wordt de tempel van de honderd vierenveertigduizend voltooid vóór het oordeel van de zondagswet, en die tempel is niet alleen Millers grotere kistje, maar ook de triomferende kerk die alle gaven bezit, met inbegrip van de geest der profetie.

En ik viel aan zijn voeten neer om hem te aanbidden. En hij zei tot mij: Zie toe, doe dat niet: ik ben uw mededienstknecht, en van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben: aanbid God; want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie. Openbaring 19:10.

De honderdvierenvijftigduizend zijn degenen die het getuigenis van Jezus hebben, en het getuigenis van Jezus wordt „regel op regel” uiteengezet in zowel de Bijbel als de Geest der Profetie. Wanneer de Laodiceese beweging van de honderdvierenvijftigduizend overgaat in de Filadelfische beweging van de honderdvierenvijftigduizend, zullen zij allen de methodiek van regel op regel hanteren om hun getuigenis te brengen. Dat getuigenis is een combinatie van het goddelijke bloed en het menselijke getuigenis.

En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis; en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood. Openbaring 12:11.

Het getuigenis van de mensheid, verenigd met het bloed van de Godheid, is het getuigenis van Mozes en het Lam. Mozes was de mensheid, de alfa ten opzichte van het bloed van de goddelijkheid van het omega-Lam. Alle gaven worden hersteld zodra de bruid zich gereedmaakt, en als een machtig leger, bekleed met wit linnen, neemt zij haar plaats in als het banier van het voorttrekkende leger van de Heer. Die krijgsmars begint wanneer de bruid gereedgemaakt en in het wit gekleed is; dan worden de vensters van de hemel geopend, zoals zij geopend werden in Millers droom.

En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij die daarop zat, werd genoemd Getrouw en Waarachtig, en in gerechtigheid oordeelt en voert Hij oorlog. Zijn ogen waren als een vuurvlam, en op Zijn hoofd waren vele kronen; en Hij droeg een geschreven naam, die niemand kende dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleed in bloed gedoopt; en Zijn naam wordt genoemd Het Woord Gods. En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, bekleed met fijn linnen, wit en rein. En uit Zijn mond gaat een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de volken zou slaan; en Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf; en Hij treedt de wijnpersbak van de grimmigheid en de toorn van de almachtige God. En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij een naam geschreven: KONING DER KONINGEN, EN HEERE DER HEEREN. Openbaring 19:11–16.

Wanneer de man met de stofborstel de lege kamer binnengaat en de vensters opent, verzamelt hij de juwelen en werpt ze in de grotere omega-kist. James White zou die juwelen aanduiden als Gods volk, maar William Miller zou u zeggen dat symbolen meer dan één betekenis hebben, en de juwelen vertegenwoordigen niet alleen de verspreide fundamentele waarheden, maar ook de verspreide juwelen die zich op de kroon bevinden die omhooggeheven wordt en het heerlijkheidskoninkrijk van Christus vertegenwoordigt.

En de HEERE, hun God, zal hen te dien dage verlossen als de kudde van Zijn volk; want zij zullen zijn als de stenen van een kroon, verheven als een banier over Zijn land. Zacharia 9:16.

De omega en tweede toets na de fundamentele alfa-toets van Rome, die het gezicht bevestigt, is de bekronende omega-toets. Zij vormt de voltooiing van de tempeltoets, die voorafgaat aan de derde lakmoesproef van het oordeel. De toets zuivert de twee klassen aanbidders van elkaar, en scheidt

de wijzen van de dwazen op grond van de olie, die de boodschap is, of, zoals Zuster White haar in haar commentaar op de synagoge te Kapernaüm aanduidde — de „woorden der waarheid.”

Kapernaüm is de plaats waar Jezus in Johannes 6:66 in één keer het grootste aantal discipelen verloor, en die discipelen keerden nooit terug. Als de grootste beproeving van het discipelschap in de tijd van Christus is Kapernaüm een symbool van de omega-beproeving van het discipelschap in de tijd van Christus, die op haar beurt een voorafbeelding vormt van de omega-beproeving van het discipelschap in het driedelige beproevingsproces dat in 2023 begon. In Kapernaüm werd de beproeving weergegeven door het Brood des Hemels, en zij bracht het falen van de Joden aan het licht in de context van hun onvermogen profetie te verstaan, vanwege hun onwil te aanvaarden dat, wanneer Jezus over natuurlijke dingen sprak, dit in een geestelijke toepassing moest worden begrepen.

Wij zullen deze dingen in het volgende artikel voortzetten.

„Christus’ toespraak in de synagoge over het brood des levens was het keerpunt in de geschiedenis van Judas. Hij hoorde de woorden: ‘Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf.’ Johannes 6:53. Hij zag dat Christus geestelijk, veeleer dan aards, goed aanbod. Hij beschouwde zichzelf als scherpziend en meende te kunnen inzien dat Jezus geen eer ten deel zou vallen en dat Hij Zijn volgelingen geen hoge positie kon verlenen. Hij besloot zich niet zó nauw met Christus te verbinden, of hij zou zich kunnen terugtrekken. Hij zou toezien. En hij zag toe.

„Vanaf die tijd uitte hij twijfels die de discipelen in verwarring brachten. ...” *The Desire of Ages*, 719.

Eerste Test

“De blik die Jezus op de zelfzuchtige Judas wierp, overtuigde hem ervan dat de Meester zijn huichelarij had doorgrond en zijn laaghartig, verachtelijk karakter had gelezen. Dit was een directere bestraffing dan Judas tevoren had ontvangen. Hij werd erdoor geprikkeld, en zo werd een deur geopend waardoor Satan binnentrad om zijn gedachten te beheersen. In plaats van berouw te tonen, beraamde hij wraak. Gekweld door de kennis van zijn zonde, en tot waanzin geprikkeld doordat zijn schuld bekend was, stond hij van de tafel op en ging naar het paleis van de hogepriester, waar hij de raad bijeenvergaderd vond. Hij was doordrongen van de geest van Satan en handelde als iemand die van zijn verstand beroofd was. De beloning die voor het verraden van zijn Meester was toegezegd, bedroeg dertig zilverlingen; en voor een veel geringer bedrag dan het kruikje met zalf had gekost, verkocht hij de Heiland.

“In geest en in handelwijze gelijken velen op Judas. Zolang er gezwegen wordt over de pestvlek in hun karakter, openbaart zich geen openlijke vijandschap; maar wanneer zij bestraft worden, vervult bitterheid hun hart.” *Youth Instructor*, 12 juli 1900.

De Tweede Beproeving

„Vóór het Pascha was Judas voor de tweede maal bij de priesters en schriftgeleerden geweest en had hij het verdrag gesloten om Jezus in hun handen over te leveren. ... Judas was nu

geërgerd door Christus' daad toen Hij de voeten van Zijn discipelen waste. Indien Jezus Zich zó kon vernederen, zo dacht hij, kon Hij Israëls koning niet zijn. Alle hoop op wereldse eer in een tijdelijk koninkrijk was vernietigd. Judas was ervan overtuigd dat er niets te winnen viel door Christus te volgen. Nadat hij Hem Zichzelf had zien vernederen, naar zijn mening, werd hij bevestigd in zijn voornemen Hem te verloochenen en te erkennen dat hij misleid was. Hij was bezeten door een demon, en hij nam zich voor het werk te voltooien dat hij had toegezegd te doen door zijn Heer te verraden." The Desire of Ages, 645.

De Definitieve Beslissing

“Verbaasd en verward door de ontmaskering van zijn voornemen stond Judas haastig op om het vertrek te verlaten. ‘Jezus dan zeide tot hem: Wat gij doet, doe dat haastelijk.... Hij dan, de bete aangenomen hebbende, ging terstond uit; en het was nacht.’ Nacht was het voor de verrader, toen hij zich van Christus afwendde naar de buitenste duisternis.”

„Totdat deze stap werd gezet, was Judas nog niet buiten de mogelijkheid van berouw getreden. Maar toen hij de tegenwoordigheid van zijn Heer en van zijn medediscipelen verliet, was de definitieve beslissing genomen. Hij had de grenslijn overschreden.”

Wonderbaar was de lankmoedigheid van Jezus in Zijn omgang met deze verzochte ziel. Niets wat gedaan kon worden om Judas te redden, was nagelaten. Nadat hij zich reeds tweemaal verbonden had om zijn Heere te verraden, gaf Jezus hem nog steeds gelegenheid tot bekering. Door het verborgen voornemen in het hart van de verrader te doorzien, gaf Christus Judas het laatste, overtuigende bewijs van Zijn goddelijkheid. Dit was voor de valse discipel de laatste roepstem tot bekering. Geen enkel beroep dat het goddelijk-menselijke hart van Christus kon doen, was achterwege gebleven. De golven van barmhartigheid, teruggeslagen door hardnekkige trots, keerden terug in een krachtiger vloed van overweldigende liefde. Maar hoewel Judas verrast en verontrust was door de ontdekking van zijn schuld, werd hij slechts des te vastberadener. Van de sacramentele maaltijd ging hij heen om het werk van verraad te voltooien.

„Door het wee over Judas uit te spreken, had Christus ook een bedoeling van barmhartigheid jegens Zijn discipelen. Zo gaf Hij hun het bekronende bewijs van Zijn Messiaschap. ‘Nu zeg Ik het u, voordat het geschiedt,’ zei Hij, ‘opdat gij, wanneer het geschied is, moogt geloven dat IK BEN.’ Indien Jezus had gezwegen, in schijnbare onwetendheid van wat over Hem zou komen, zouden de discipelen hebben kunnen denken dat hun Meester geen goddelijke voorkennis had en verrast was en verraderlijk was overgeleverd in de handen van de moordzuchtige menigte. Een jaar tevoren had Jezus de discipelen gezegd dat Hij er twaalf had uitgekozen en dat één een duivel was. Nu zouden Zijn woorden tot Judas, waaruit bleek dat diens verraad zijn Meester ten volle bekend was, het geloof van Christus' ware volgelingen versterken gedurende Zijn vernedering. En wanneer Judas aan zijn vreselijk einde zou zijn gekomen, zouden zij zich het wee herinneren dat Jezus over de verrader had uitgesproken.” The Desire of Ages, 653–655.